

[Formanden.]

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om teatervirksomhed.

Mødet hævet kl. 16.31.

56. møde.

Fredag den 2. marts kl. 11.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m. v.

(Lovforslaget (nr. 180) findes i tillæg A. sp. 4915, fremsættelsen i tidenden sp. 3259).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Lovforslagets formål er at stoppe en af de mange såkaldte skattefiduser — hvor meget eller hvor lidt den end har været brugt. Ved at en i utide ophævet kapitalforsikring kun beskattes med 35 pct. af det tilbagebetalte beløb, kan man, da de fleste jo har en trækprocent på over 35, opnå en efter min formening uberettiget fordel. Forslaget tager sigte på, at dette stoppes ved, at beløbet, om end efter lidt udviklede regler, fuldt ud indkomstbeskattes.

Jeg anbefaler.

Juul-Madsen: Må jeg indledningsvis sige, at hvis det forslag, finansministeren her har fremsat, bliver vedtaget i den skikkelse, det har, vil man stille privat pensionsopsparing ringere, end man stiller de midler, der til sin tid vil indgå i den stats- og organisationsstyrede ØD-fond, såfremt denne skulle blive vedtaget.

Kapitalforsikring i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed er to for lønmodtagerne værdifulde og attraktive opsparingsformer. De kan kombineres, de beskattes efter samme regler, de bygger på en af-

tale mellem arbejdstager og arbejdsgiver, og det er arbejdsgiveren, der indbetaler midlerne enten til et forsikringsselskab eller til et pengeinstitut. Hæver arbejdstageren det opsparede ved opnået pensionsalder, beskattes beløbet med 25 pct. Hæver han i utide — og for mit vedkommende vil jeg gerne sætte ordet „utide“ i gåseøjne — beskattes der med 35 pct.

Det er den sidste sats, ministeren med sit lovforslag ønsker ændret. Hæver man i såkaldt utide, skal man ifølge forslaget betale en tillægsskat, der kort sagt går på, at det udbetalte beløb skal lægges oven i den skattepligtige indkomst i ophævelsesåret. Finansministeren og andre i denne sal bør en gang imellem tænke på, at endnu — og dette være sagt med største respekt for tjenstemandsstanden — er der en meget stor gruppe arbejdstagere, såvel arbejdere som funktionærer, der stiller deres arbejdskraft til rådighed for virksomhederne i den private sektor. For denne gruppe af medborgere, der af mange grunde ikke hører til de mest begunstigede, er en langsigtet opsparing med selvpensionering for øje et af dem selv og arbejdsgiveren betalt sikkerhedsnet, som vi bør underbygge og støtte og ikke svække. Med sit forslag støtter finansministeren ikke denne opsparingsform. Han svækker den.

Selvfølgelig skal vi ikke tolerere misbrug. Men vi skal også passe på, at vi ikke i iveren efter at ramme enkelte, der misbruger en lovgivning, fjerner en sådan lovs appel til de mange. Jeg vender mig derfor ikke mod, at finansministeren kommer med et forslag til ændring, men jeg vender mig på min gruppes vegne mod, at ministeren kommer med et forslag, der unuanceret straffer alle, der, for at bruge ministerens udtryk, hæver i utide, uanset grund dertil og det åremål, der er forløbet efter opsparingens begyndelse. Det mener jeg er en meget hård kost for denne gruppe af opsparende, og jeg mener navnlig, at opskriften er meget ensidig.

Forholdet er jo det, at der er mange arbejdstagere i den private sektor, der meget let kan komme i en nødsituation. Jeg kan blot nævne arbejdsløshed, afskedigelse i forbindelse med strukturændringer i erhvervslivet, sygdom osv. Her er den private arbejdstager helt anderledes sårbar end den offentligt ansatte. Det vil, forekommer det